

Prie VP 4 kl.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
2017-07-05 Nr. G-7733

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2017-07- Nr.

Į 2017-06-21 Nr. (7.28-04)-6K-1704144

Kopija

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS TRANSPORTO PRIEMONIŲ VALDYTOJŲ CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS PRIVALOMOJO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-378 11, 14, 15 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento (toliau – Reglamentas), patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728, 78.1 papunkčiu, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo Nr. IX-378 11, 14, 15 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas), teikia teisinę išvadą.

1. Įvertinę Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalies nuostatą „eismo įvykio metu padarytos *neturtinės žalos dydžio nustatymo* rekomendacijas tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija“ kartu su derinimo pažymoje pateikta informacija, kad „rekomendacijos dėl eismo įvykio metu padarytos neturtinės žalos dydžio nustatymo turi būti priimtose *atskiru teisės aktu*, nes šiose rekomendacijose dėstytinų normų pobūdis *iš esmės skiriasi* nuo Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimo Nr. 795 „Dėl Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių patvirtinimo“, manome, kad Įstatymo projektu turi būti keičiama ir galiojančio Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – Įstatymas) 19 straipsnio 16 dalis, kurioje nustatyta, kad „*žalos nustatymo* ir išmokų mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė“. Tokiu būdu pačiame Įstatyme būtų aiškiai nurodyta, koks konkretus ir kokios teisinės galios teisės aktas reguliuoja konkrečius teisinius santykius.

2. Siekiant teisinio sistemiškumo, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnyje vartojamą nuostatą „sveikatos sutrikdymo mastas“, remiantis keičiamo įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 2 punktu, t. y. vartoti formuluotę „kuris nustatomas vadovaujantis Sveikatos sutrikdymo masto nustatymo taisyklėmis“.

3. Manytume, aiškinamojo rašto informacija, kuria pagrindžiamas konkrečių Įstatymo projekto nuostatų įsigaliojimas 2019 m. sausio 1 d., t. y. „nes iki įstatymo įsigaliojimo yra būtina sukurti ir priimti naują įgyvendinamąjį teisės aktą (Eismo įvykio metu padarytos neturtinės žalos

100 Atkurtai
Lietuvai

apskaičiavimo rekomendacijas)“, nėra objektyviai pakankama, ypač turint omenyje pačių Įstatymo projekto rengėjų nurodomą siekį – užtikrinti, kad nacionaliniai teisės aktai atitiktų Europos Sąjungos direktyvų reikalavimus ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimus.

Dėl kitų aspektų

Pakartotinai pastebime, kad nors Įstatymo projekto rengėjai teikime Lietuvos Respublikos Vyriausybei, nurodo, kad Įstatymo projektas suderintas su Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuru, Lietuvos draudikų asociacija, tačiau šių subjektų išvados nėra paskelbtos Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje, kaip tai nustatyta *Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo* 5 straipsnio 2 dalies 7 punkte.

Teisingumo ministrė

Milda Vainiutė